

Sygn. akt III KK 62/14

POSTANOWIENIE

Dnia 4 lipca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

Prezes SN Lech Paprzycki

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 kpk
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 4 lipca 2014 r.,
sprawy **J. T.**
skazanego z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w S.
z dnia 5 września 2013 r.,
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O.
z dnia 20 maja 2013 r.,

p o s t a n o w i ł

- 1/ oddalić kasację obrońcy skazanego J. T. jako oczywiście bezzasadną;**
- 2/ obciążyć J. T. kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.**

UZASADNIENIE

Sąd Okręgowy w S., wyrokiem z dnia 5 września 2013 r. w sprawie ... 273/13, utrzymał w mocy wyrok Sądu Rejonowego w O. z dnia 20 maja 2013 r. wydany w sprawie ... 876/12, którym J. T. za przestępstwo zakwalifikowane z art. 278 § 1 kk w zw. z art. 64 § 1 kk i art. 33 § 2 i 3 kk skazany został na karę ośmiu miesięcy pozbawienia wolności i karę grzywny.

Od powyższego wyroku Sądu Okręgowego w S., kasację na korzyść skazanego J. T. wniósł jego obrońca i, zarzucając „rażące naruszenie prawa, mogące mieć wpływ na treść orzeczenia, a mianowicie obrazę następujących przepisów prawa procesowego: - art. 7 k.p.k. i art. 410 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. przez zaakceptowanie w toku kontroli instancyjnej naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów poprzez całkowite pominięcie przy ustalaniu podstawy faktycznej wyroku zeznań świadka S. R. ujawnionych w trakcie rozprawy głównej, istotnych dla ustalenia sprawstwa J. T., - art. 7 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. przez zaakceptowanie w toku kontroli instancyjnej naruszenia zasady swobodnej oceny dowodów poprzez dowolną ocenę zeznań świadka J. A. oraz wyjaśnień J. T. i J.K. złożonych przed Sądem I Instancji, - art. 457 § 3 k.p.k. w zw. z art. 433 § 2 k.p.k. przez nieustosunkowanie się, w sposób spełniający minimalny standard procesowy, w uzasadnieniu wyroku Sądu Odwoławczego, do zarzutów i wniosków zawartych w skardze apelacyjnej obrońcy J. T.”, wniósł o uchylenie wyroków Sądów obu instancji i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w O.

Prokurator Prokuratury Okręgowej w O., w odpowiedzi na kasację, wniósł o jej oddalenie jako oczywiście bezzasadnej.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Kasacja obrońcy skazanego J. T. jest oczywiście bezzasadna, w rozumieniu art. 535 § 3 k.p.k., i jako taka została oddalona, natomiast J. T. został obciążony kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. w zw. z art. 518 k.p.k.

Autor kasacji sformułował trzy zarzuty, jednakże z ich treści wynika, że sprowadzają się one wszystkie do zarzutu trzeciego, naruszenia przez Sąd Okręgowy przepisu art. 457 § 3 k.p.k., natomiast zarzuty pierwszy i drugi stanowią, w istocie, uszczegółowienie zarzutu trzeciego. Wynika z nich bowiem, że, w ocenie obrońcy, Sąd odwoławczy, w uzasadnieniu swego orzeczenia, nie odniósł się w wystarczającym zakresie i przekonująco do zarzutów apelacyjnych co do zeznań S. R. i J. A. oraz zmienionych wyjaśnień J. T. i J. K., a błędnie je oceniając, Sądy obu instancji dokonały nietrafnych ustaleń co do sprawstwa J. T. Tymczasem, staranna i rzetelna lektura uzasadnienia wyroku Sądu Okręgowego, w kontekście

uzasadnienia wyroku Sądu Rejonowego, prowadzić musi do stwierdzenia, że Sądy te, poprawnie ustaliły to, co wynika z zeznań tych dwóch świadków i zasadnie dały wiarę wyjaśnieniom ówczesnych podejrzanych złożonych w toku postępowania przygotowawczego, zwracając uwagę na to, że takie wyjaśnienia złożyli oni kilkakrotnie, a fakty wówczas przez nich podawane znajdowały potwierdzenie w innych przeprowadzonych dowodach. Sąd odwoławczy nie ograniczył się do podzielenia ocen tych zeznań i wyjaśnień będących udziałem Sądu pierwszej instancji, lecz przedstawił pełną argumentację przemawiającą za taką właśnie oceną, zwracając uwagę na to, że nie zostały ujawnione okoliczności mogące wskazywać, że ci podejrzani zostali zmuszeni do złożenia nieprawdziwych wyjaśnień.

Mając powyższe na względzie, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu.